

PROP DE VOSALTRES

Diada de Germanor

Benvolguts diocesans:

Un any més poso a la vostra consideració la Diada de Germanor, una jornada que ens ajuda a aprofundir en la nostra pertinença a una comunitat concreta com és la pròpia diòcesi. El lema, amb tema familiar i que més endavant reproduïm, és molt significatiu. Adverteixo que els paràgrafs següents són els mateixos que apareixen en el fullet distribuït a les parròquies i llocs de culte.

Vivim en una època en la qual es busca la màxima participació en assumptes que interessin o preocupen perquè fonamenten les pròpies conviccions o creences. En l'actualitat han aparegut alguns grups socials que presumeixen d'uns procediments participatius basats en consultes, els resultats de les quals sovint, atenant les seves conseqüències, són de difícil aplicació. Així es parla de participació i llibertat total i al mateix temps s'intenta controlar-ne els resultats.

Em sembla que hi ha una institució que defuig aquesta exigència de participació en la qual s'anima els interessats a donar la seva opinió o aportar la seva responsabilitat: la família. Els llaços interns que uneixen els seus membres, basats en l'amor, són més forts que les circumstàncies externes o els lligams amb qualsevol altra institució a la que poden pertànyer cada un d'ells. Es comprova diàriament la importància de la família per al desenvolupament harmònic dels seus components, l'ajuda desinteressada que es presten o el suport incondicional que es donen en els moments complicats de la vida. Sovint es recorda que l'última

crisi socioeconòmica que tots nosaltres patim és mitigada en gran part pel vincle familiar. Abundants estudis sociològics així ho testimonien.

La diòcesi de Lleida, juntament amb les restants de la Conferència Episcopal Espanyola, ha encertat en repetir el lema d'anys anteriors per al DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA/DIADA DE GERMANOR: «AMB TU, SOM UNA GRAN FAMÍLIA». La famí-

lia és el concepte central. Tot i que es donen casos especials de dificultat o d'incomprensió al seu interior, la immensa majoria dels cristians agraïm l'experiència de la nostra pròpia família. Ens serveix com a exemple i model del que vol ser la nostra Església, una família de fills de Déu, germans de Jesucrist, que segueix les orientacions de l'Evangeli, conservades i transmeses durant dos mil anys per aquesta mateixa comunitat d'amor, que es comprèn, s'accepta i s'ajuda sense demanar res a canvi.

Tot i que sabem que aquesta manera de procedir s'aplica permanentment en la nostra Església, és bo recordar-ho de manera especial en una jornada en què coincideixen realitats, projectes i aspiracions de tots els batejats. A tots ens correspon participar en el seu sosteniment, col·laborar en les seves iniciatives i ajudar les persones i comunitats amb punts de fragilitat més alts. Junts sumem esforços i multipliquem resultats. Amb l'amor i la comprensió que ens tenim, serem capaços de manifestar al món el més íntim del nostre seguiment de Jesucrist i la nostra pertinença a la família eclesial.

Dono gràcies a Déu per la vostra implicació i compromís en les tasques pastorals en les que esteu immersos. Per descomptat són fonamentals les vostres oracions. També, i en nom de tots els qui se'n beneficien, agraeixo sincerament la vostra ajuda econòmica per sufragar projectes personals, comunitaris i patrimonials.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Grup d'estudi bíblic de la Unitat Pastoral de Cappont

La font que ens permet descobrir Déu i la fe amb tota la seva grandesa és la Paraula de Déu. Tal com l'Església i el Sant Pare ens recomanen, l'estudi i l'aprofundiment de la Bíblia és fonamental per fer créixer la nostra fe. En la Unitat Pastoral de Cappont ja fa uns anys que es fa aquest treball. Aquest curs serà el vuitè que anem coneixent i aprofundint en el coneixement de la Paraula de Déu. Fem dues trobades mensuals en les quals treballem diversos textos bíblics. Fins ara hem anat treballant textos escollits tant de l'Antic com del Nou Testament. Comencem les reunions amb una petita introducció sobre el llibre concret de la Bíblia al que pertany el text a treballar. Tot seguit, fem una lectura calmada del text. Després,

amb la guia de Mn. Víctor, ve l'explicació del fragment bíblic, verset a verset. En acabar, comentem el que hem extret del text i el que ens ha suggerit, per acabar amb la seva aplicació a la pròpia vida. Les trobades les fem el segon i quart dimarts de cada mes, a les 19.30 h, als locals de l'església de Santa Teresa Jornet, i estan obertes a tothom. Intentem acabar a les 20.30 h. Enguany, en la primera trobada de cada mes treballarem els primers capítols del llibre del Gènesi (1-11), i en la segona, farem un estudi de textos escollits de l'Evangeli de Lluc.

Oferim aquest espai a tothom qui l'interessi.

Mn. Víctor Martínez

CERCA DE VOSOTROS

Día de la Iglesia Diocesana

Queridos diocesanos:

Un año más pongo a vuestra consideración la Jornada de la Iglesia Diocesana, una jornada que nos ayuda a profundizar en nuestra pertenencia a una comunidad concreta como es la propia diócesis. El lema, con tema familiar y que más adelante reproducimos, es muy significativo. Advertido que los párrafos siguientes son los mismos que aparecen en el folleto distribuido en las parroquias y lugares de culto.

Vivimos en una época en la que se busca la máxima participación en asuntos que interesan o preocupan, porque son el fundamento de las propias convicciones o creencias. En la actualidad han aparecido algunos grupos sociales que presumen de unos procedimientos participativos basados en consultas, cuyos resultados, atendiendo a sus consecuencias, son a menudo de difícil aplicación. Se habla de participación y libertad total, al tiempo que se intenta controlar sus resultados.

Me parece que hay una institución que escapa a esta exigencia de participación en la que se anima a los interesados a dar su opinión o aportar su responsabilidad: la familia. Los lazos internos que unen a sus miembros, basados en el amor, son más fuertes que las circunstancias externas o los lazos con cualquier institución a la que pueda pertenecer cada uno de ellos. Se comprueba a diario la importancia de la familia para el desarrollo armónico de sus componentes, la ayuda desinteresada que se prestan o el apoyo incondicional que se dan en los momentos complicados de la vida. A menudo se recuerda que la última crisis socio-económica que todos nosotros padecemos es mitigada en gran parte por el vínculo familiar. Abundantes estudios sociológicos así lo atestiguan.

La diócesis de Lleida, junto a las restantes de la Conferencia Episcopal Española, ha acertado al repetir el lema de años anteriores para el DÍA DE LA IGLESIA DIOCESANA/DIADA DE GERMANOR: «SOMOS UNA GRAN FAMILIA CONTIGO». La familia es el concepto central. A pesar de que se dan casos especiales de dificultad o de incompreensión en su interior, la inmensa mayoría de los cristianos podemos agradecer la experiencia de nuestra propia familia. Nos sirve como ejemplo y modelo de lo que quiere ser nuestra Iglesia, una familia de hijos de Dios, hermanos de Jesucristo, que sigue las orientaciones del evangelio, conservadas y transmitidas durante dos mil años por esta misma comunidad de amor, que se comprende, se acepta y se ayuda sin pedir nada a cambio.

Aunque sabemos que este modo de proceder se aplica permanentemente en nuestra Iglesia, es bueno recordarlo de modo especial en una jornada en la que coinciden realidades, proyectos y aspiraciones de todos los bautizados. A todos nos corresponde participar en su sostenimiento, colaborar en sus iniciativas y ayudar a las personas y comunidades con mayores puntos de fragilidad. Juntos sumamos esfuerzos y multiplicamos resultados. Con el amor y la comprensión que nos tenemos, seremos capaces de manifestar al mundo lo más íntimo de nuestro seguimiento de Jesucristo y nuestra pertenencia a la familia eclesial.

Doy gracias a Dios por vuestra implicación y compromiso en las tareas pastorales en las que estáis inmersos. Por supuesto son fundamentales vuestras oraciones. También, y en nombre de todos los que se benefician de ello, agradezco sinceramente vuestra ayuda económica para sufragar proyectos personales, comunitarios y patrimoniales.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Convivència de la Delegació de Vida Consagrada a Ivorra i Sant Ramon

Es religiosos/es del Bisbat de Lleida, a l'inici de curs organitzem un dia de convivència per pregar, gaudir de la natura i compartir vivències. Aquest any hem visitat el Santuari del Sant Dubte d'Ivorra, la seva església i el Santuari de Sant Ramon Nonat.

La visita al Sant Dubte s'inicià a l'esplanada del santuari, on ens rebé el rector de la parròquia, Mn. Fermí Manteca, i ens explicà amb precisió i detalls la història del santuari i el miracle del Sant Dubte. Fou una excel·lent catequesi sobre l'Eucaristia com a

font de vida, així com l'explicació del Crist ressuscitat que presideix l'altar del santuari.

El poble d'Ivorra actualment està situat al cim d'un turó, on es pot contemplar i gaudir de l'encant dels Pirineus catalans. La Sra. Conxita, veïna i coneixedora de la història del poble i de la parròquia, ens acompanyà tot fent un recorregut pels antics carrers i edificis.

A l'església parroquial vàrem poder veure el reliquiari gòtic, així com el retaule gòtic i una imatge de la Mare de Déu en fusta policromada del segle XIII. Tot seguit va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia, presidida pel delegat de religiosos/es del Bisbat de Lleida, Toni Riera sj. Moment per donar gràcies a Déu i compartir la pregària.

El dinar, preparat al local social del poble, fou moment de gaudir i compartir tanta riquesa rebuda. A la tarda vàrem visitar el Santuari de Sant Ramon Nonat. Els PP. Mercedaris ens acompanyaren tot explicant la història del santuari i ens donaren a conèixer la missió de la comunitat. Donem gràcies al Senyor pel dia tan esplèndid que vam tenir i per les persones que ens van acompanyar.

Pilar Figuerola

Càritas i la Pastoral Obrera reivindiquen el Treball Decent

El passat 5 d'octubre, Càritas Diocesana de Lleida i la Delegació de Pastoral Obrera, amb motiu de la Jornada Mundial del Treball Decent, van organitzar diversos actes destinats a conscienciar la població de la necessitat de respectar unes condicions dignes de treball per a tothom.

A l'avinguda Blondel va tenir lloc una lectura de relats curts sobre diverses experiències laborals. A més, es va fer un mural per tal que els participants poguessin escriure què era per a ells el treball decent. Finalment, es va llegir el manifest de la jornada. L'últim acte va acabar amb una conferència-col·loqui en la qual va participar una treballadora de Troballes Llar i la coordinadora de la mateixa empresa. Després, va ser el moment d'un intens debat on es van explicitar les condicions de treball de les persones a la llar i també les dificultats de les persones que les contracten. En l'organització de l'acte, hi van col·laborar l'ACO (Acció Catòlica Obrera),

la Fundació Jaume Rubió i Rubió, Salesians Lleida i Justícia i Pau.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

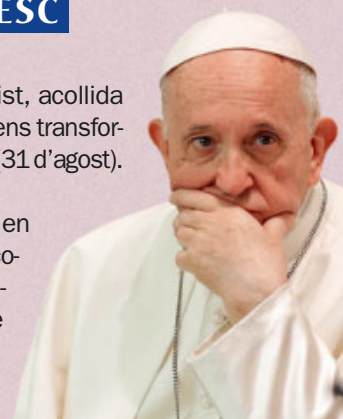

@Pontifex: «La pregària és la primera obra missionera de tot cristià, i és també aquella més efectiva» (30 d'agost).

@Pontifex: «Nosaltres els cristians no tenim un producte per vendre, tenim una vida per comunicar» (30 d'agost).

@Pontifex: «La caritat de Crist, acollida amb el cor obert, ens canvia, ens transforma, ens fa capaços d'estimar» (31 d'agost).

@Pontifex: «Senyor, reforça en nosaltres la cura per la casa comuna, especialment per l'aigua, bé primari que hem de tutelar i posar a l'abast de tothom» (1 de setembre).

Entreguen els premis del 151è Certamen Marià

El Paranimf de l'Acadèmia Mariana va acollir, el diumenge 7 d'octubre, l'edició 151 del Certamen Marià que aquest any s'ha celebrat en honor de la Mare de Déu de la Mercè, amb motiu del 800 aniversari de la creació de la seva orde.

La mantenedora del Certamen Marià 2018 va ser Natàlia Méndez Andrés. Dedicada durant catorze anys a les persones excloses i rebutjades, les va posar en el centre de la seva intervenció. Va parlar «dels vençuts, de la gent que aparentment ho té tot perdut, sense esperança, sense llibertat, sense possibilitats». I va recordar que les constitucions de l'Orde de la Mercè «ens diuen que les noves formes de captivitat es donen allí on hi ha una situació social d'opressió degradant de la persona». Méndez va ser directora de la Fundació Arrels-Sant Ignasi, i ara és coordinadora del Servei d'Atenció Espiritual i Religiosa de l'Hospital de Sant Joan de Déu de Lleida.

A continuació es van lliurar els premis a les obres realitzades, dedicades a honorar la Mare de Déu de la Mercè:

—Treball d'investigació: Josep Salvia Vidal, de Bellvís, amb l'obra «L'ordre de la Mercè o la salvació dels captius». En aquesta categoria cal

destacar la Menció d'Honor atorgada a fra Joaquín Millán per l'obra «Pedro Nolasco me cuenta la historia de su olivo».

—Flor Natural de poesia: Ramón Molina Navarrete, d'Úbeda (Jaén), per l'obra «Madre de Cristo, madre de Dios».

—Treballs audiovisuals: Francisco Javier Salinas Sánchez, de Lleida, per l'obra «Madre del buen consejo, ruega por nosotros».

Pel que fa a la categoria escolar:

—Primer premi d'aprofundiment sobre el tema «Quan la joventut esdevé subjugada i sotmesa: la necessitat del perdó per arribar a la llibertat»: Nina Cudós, del Col·legi Mater Salvatoris.

—Primer premi de la categoria de treball que parli sobre «Què va passar quan ens vam perdonar?»: Maria Teresa Fraile Alonso, del Col·legi Episcopal.

—Primer premi sobre el tema «I a mi, qui m'ajuda?»: Ot Serrés Hernández, del Col·legi Episcopal.

Es poden consultar tots els premiats a la web del Bisbat de Lleida.

Nomenaments

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha signat els següents nomenaments:

- Mn. Robert Louan Gogbeu, arxiprest de l'arxiprestat de Baix Segre.
- Mn. Josep M. Escorihuela Pujol, arxiprest de l'arxiprestat Segrià-Noguera-Ribagorça.
- P. Brígido Anibal Ortiz Hernández, OdM, capellà del Centre Penitenciari de Lleida i delegat diocesà de Pastoral Penitenciària.

- P. Ignacio Blasco Guillén, OdM, capellà del Centre Penitenciari de Lleida i rector *in solidum* de la parròquia de Sant Pau de Lleida.
- P. Vicente Zamora Martín, OdM, rector *in solidum* de la parròquia de Sant Pau de Lleida.
- Mn. Jaume Pons Bosch, rector de la parròquia de Sant Sebastià màrtir de Vilanova de Segrià.
- Mn. Adrià Bulai, rector *in solidum* de les parròquies de les Borges Blanques, Juneda, Puiggròs, Torregrossa i la Floresta.

REFLEXIONS

La malaltia, terra d'evangeli

La malaltia pròpia, d'algú proper o de la família, és una d'aquelles experiències que pot canviar la perspectiva de la vida, el que Joan Pau II anomenava «esdeveniments fondants i fonamentals de l'existència» (DH). Quasi podem comptar amb els dits de les mans les experiències vitals que ens poden marcar com a persones, en positiu o en negatiu. Dels primers, el naixement d'un fill, el casament, moments molts significatius en que s'han pres decisions molt determinants; en negatiu, la pèrdua d'un ésser estimat, patiments per la situació econòmica o una malaltia greu.

Aquestes experiències són de les poques que poden posar en joc la totalitat de la persona i ser determinants, fondants en la seva biografia i en la forma en que la persona estructura la seva vida i sentit.

En aquests moments, més que en altres, aflora l'espiritualitat, són moments sagrats, de recerca de sentit i de significat. Són «terra d'evangeli».

Hi ha qui es refereix als hospitals com el «cementiri de Déu», doncs moltes persones es replantegen la creença en Déu després d'una malaltia greu o la pèrdua d'una persona estimada.

L'hospital és ben bé un cementiri de «déus», en minúscula, de déus-ídols que donàvem per bons (diners, poder, aparences...) i que en els moments de patiment ens adonem que no serveixen per a res. És en el patiment on sols queda l'essencial, i en l'essencial està Déu. Aquesta proximitat de Déu al patiment apareix en molts salms, en el llibre de Job i sobretot en el Nou Testament, on Jesús mostra una acció preferent i prioritària cap als malalts, convertint la salut en bona notícia.

Montserrat Esquerda

Directora de l'Institut Borja de Bioètica i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida

AGENDA

Divendres, 9 de novembre:

—A les 20 h, Cafè You-Cat, organitzat per la Delegació de Pastoral de Joves.

Dissabte, 10 de novembre:

—A les 9.30 h, simposi marià «Maria, model de contemplació i compromís, clau de la renovació de l'Església», organitzat per l'Acadèmia Mariana i l'IREL.

—A les 10.30 h, curs de formació de catequistes a l'IREL.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: beata Maria Ràfols i Bruna, vg. □ *Urgell*: Sant Martí de Porres, religiós. Santa Àngela de la Creu, vg.; sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.

6. ■ Dimarts [Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24]. Sants Pere Poveda Castroverde i Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, prevs., i companys mrs.; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Lleopard, anacoreta; beata Beatriu, vg.

7. ■ Dimecres [Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33]. □ *Lleida*: Beat Francesc de Maria Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona, 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861). Sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.

8. ■ Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Sant Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).

9. □ Divendres [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1C 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jo 2,13-22]. Dedicació de la Basíli-

ca del Laterà. Festa del Sant Crist de Balaguer.

10. □ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), bisbe, prev. teatí.

11. ■ Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [1R 17,10-16 / Sl 145 / He 9,24-28 / Mc 12,38-44 (o bé, més breu: Mc 12,41-44)]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Panònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

Diumenge XXXI de durant l'any (B)

COMENTARI

A qui i de quina manera m'hi aproximo jo?

Dins el Pentateuc, el Deuteronomi destaca per la forma literària com a testament de Moisès i per la profunda visió teològica sobre la història d'Israel.

La secció 4,4-11,32 conté la 2a al·locució de Moisès emmarcada per la fórmula clàssica «*Escolta, Israel*» amb l'*Horeb* com escenari i el Decàleg per contingut.

L'exhortació a *reverenciar el Senyor i complir tota la vida els Manaments* va seguida d'una promesa: *Així viureu anys i més anys*.

ESCOLTA, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'ÚNIC. La confessió de fe fonamenta la identitat del Poble de Déu, amb l'exigència d'*estimar el Senyor amb tot el cor, tota l'ànima i totes les forces* (i no només una mica, alguna vegada i d'alguna manera).

La carta-homília als Hebreus dedica la secció 7,11-28 a comparar el sacerdoti vell de l'Antiga Aliança amb el nou de Jesucrist, *el Gran Sacerdot que ens calia* amb les qualitats de *sant, innocent i sense taca*.

Ell *no necessita oferir cada dia víctimes tant pels propis pecats com pels del Poble*: a la Creu i amb força redemptora *es va oferir a si mateix una sola vegada*.

Per això *té el poder de salvar definitivament i així no traspasa a ningú les funcions sacerdotals* perquè Ell actua en cada prevere *intercedint per sempre a favor dels qui se li acosten*.

Preguntar «*Quin és el primer de tots els Manaments de la Llei?*» evoca l'època de Jesús quan, davant els més de 600 preceptes positius i els innombrables prohibitius, discutien *quin és el més important*.

Jesús respon citant *Dt 6,4s* i afegint *Lv 19, 18: Estima els altres com a tu mateix*. El judaisme hel·lenístic ja predicava l'amor a Déu i al proïsme com els dos pilars bàsics de la Llei: *Hi ha dos ensenyaments als quals van subordinades les nombroses normes. En relació amb Déu, el manament de la veneració i pietat vers Ell; en relació amb els homes, l'amor al proïsme i la justícia* (Filó d'Alexandria).

Jesús innovà el concepte de *proïsme* passant del vell plantejament (*estimaré els del meu poble*, i els qui em fan costat) al model del Bon Samarità.

I nosaltres avui, a qui i com ens aproximem?

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 6,2-6)

En aquells dies, Moisès digué al poble: «Reverencia el Senyor, el teu Déu, compleix durant tota la vida els manaments que et dono, tant tu, com els teus fills i els fills dels teus fills. Així viureu anys i més anys. Escolta, Israel, mira de posar en pràctica això que et mando; així seràs un poble feliç i nombrós en un país que regalima llet i mel, tal com el Senyor ho va prometre als teus pares. Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces. Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que avui et dono.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo el Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu ungít. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 7,23-28)

Germans, els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts, perquè la mort els impedia de continuar en les seves funcions. Però Jesús, que viu per sempre, no traspasa a ningú les funcions sacerdotals. Per això té el poder de salvar definitivament tots els qui per ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint per sempre a favor d'ells. Un sacerdot així és el que ens calia: sant, innocent i sense taca; per això va ser tret d'enmig dels pecadors i enlairat més amunt del cel. Ell no necessita, com els altres, oferir víctimes cada dia tant pels seus propis pecats com pels pecats del poble: es va oferir a si mateix una sola vegada. La Llei havia fet sacerdots uns homes plens de febleses, però els termes del jurament que ha substituït la Llei han consagrat el Fill, que serà per sempre un sacerdot perfecte.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 12,28b-34)

En aquell temps, un dels mestres de la Llei anà a trobar Jesús i li va fer aquesta pregunta: «Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?» Jesús li respongué: «El primer és aquest: «Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces». El segon és: «Estima els altres com a tu mateix». No hi ha cap altre manament més gran que aquest.» El mestre de la Llei li digué: «Molt bé, mestre. És veritat que Déu és un de sol i que no n'hi ha cap altre fora d'ell. I que estimar-lo amb tot el cor, amb tot el pensament i amb totes les forces, i estimar els altres com a si mateix és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades a l'altar.» Jesús, en sentir aquesta resposta tan asenyada li digué: «No ets lluny del regne de Déu.» I ningú no s'atreu a fer-li cap més pregunta.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 6,2-6)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Teme al Señor, tu Dios, tú, tus hijos y nietos, y observa todos sus mandatos y preceptos, que yo te mando, todos los días de tu vida, a fin de que se prolonguen tus días. Escucha, pues, Israel, y esmérate en practicarlos, a fin de que te vaya bien y te multipliques, como te prometió el Señor, Dios de tus padres, en la tierra que mana leche y miel. Escucha, Israel: El Señor es nuestro Dios, el Señor es uno solo. Amará, pues, al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma y con todas tus fuerzas. Estas palabras que yo te mando hoy estarán en tu corazón.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu ungido. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 7,23-28)

Hermanos: Ha habido multitud de sacerdotes de la anterior Alianza, porque la muerte les impedía permanecer; en cambio, Jesús, como permanece para siempre, tiene el sacerdocio que no pasa. De ahí que puede salvar definitivamente a los que se acercan a Dios por medio de él, pues vive siempre para interceder a favor de ellos. Y tal convenía que fuese nuestro sumo sacerdote: santo, inocente, sin mancha, separado de los pecadores y encumbrado sobre el cielo. Él no necesita ofrecer sacrificios cada día como los sumos sacerdotes, que ofrecían primero por los propios pecados, después por los del pueblo, porque lo hizo de una vez para siempre, ofreciéndose a sí mismo. En efecto, la ley hace sumos sacerdotes a hombres llenos de debilidades. En cambio, la palabra del juramento, posterior a la ley, consagra al Hijo, perfecto para siempre.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 12,28b-34)

En aquel tiempo, un escriba se acercó a Jesús y le preguntó: «¿Qué mandamiento es el primero de todos?». Respondió Jesús: «El primero es: «Escucha, Israel, el Señor, nuestro Dios, es el único Señor: amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente, con todo tu ser». El segundo es este: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». No hay mandamiento mayor que estos». El escriba replicó: «Muy bien, Maestro, sin duda tienes razón cuando dices que el Señor es uno solo y no hay otro fuera de él; y que amarlo con todo el corazón, con todo el entendimiento y con todo el ser, y amar al prójimo como a uno mismo vale más que todos los holocaustos y sacrificios». Jesús, viendo que había respondido sensatamente, le dijo: «No estás lejos del reino de Dios». Y nadie se atrevió a hacerle más preguntas.